

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 184/2019
26.02.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић и Јасмине Васовић, чланова већа, са саветником Марином Пандуровић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА и др, због кривичног дела неовлашћено фотографисање у саизвршилаштву из члана 144. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика (КЗ) и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљених: АА, ББ, ВВ и ГГ, адвоката Драгослава Глогоњца, поднетом против правноснажних пресуда Првог основног суда у Београду 26К 1494/16 од 05.06.2018. године и Вишег суда у Београду Кж1 628/18 од 25.10.2018. године, у седници већа одржаној 26.02.2019. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљених: АА, ББ, ВВ и ГГ, адвоката Драгослава Глогоњца, поднет против правноснажних пресуда Првог основног суда у Београду 26К 1494/16 од 05.06.2018. године и Вишег суда у Београду Кж1 628/18 од 25.10.2018. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду 26К 1494/16 од 05.06.2018. године, ставом I изреке, окривљена АА и окривљени ББ, оглашени су кривим због извршења кривичног дела неовлашћено фотографисање у саизвршилаштву из члана 144. став 1. у вези члана 33. (КЗ), а ставом II исте изреке, окривљена ВВ и окривљени ГГ су оглашени кривим због извршења кривичног дела неовлашћено објављивање и приказивање туђег списка, портрета и снимка у саизвршилаштву из члана 145. став 1. у вези члана 33. КЗ, па је суд сваког окривљеног понаособ, за извршено кривично дело осудио на новчану казну у износу од 200.000,00 динара, коју казну је сваки окривљени дужан платити у року од три месеца од дана правноснажности наведене пресуде, а ако окривљени не плате новчане казне у прописаном року, одређено је да ће суд новчане казне заменити казном затвора, тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора, с тим да казна затвора не може бити дужа од шест месеци. Ставом III изреке наведене пресуде, окривљена ДД је на основу члана 423. тачка 2) ЗКП ослобођена од оптужбе да је извршила кривично дело неовлашћено објављивање и приказивање туђег списка, портрета и снимка из члана 145. став 1. у вези члана

33. КЗ. Истом пресудом, приватна тужилца ЂЂ, упућена је на парнични поступак ради остваривања имовинскоправног захтева, а у погледу трошкова кривичног поступка, одређено је да ће суд одлучити накнадно посебним решењем.

Пресудом Вишег суда у Београду Кж1 628/18 од 25.10.2018. године, делиминчим усвајањем жалбе пуномоћника приватне тужилце ЂЂ, адвоката Владана Смиљковића, преиначена је пресуда Првог основног суда у Београду 26К 1494/16 од 05.06.2018. године, у делу одлуке о трошковима кривичног поступка, тако што је Виши суд у Београду, на основу члана 264. став 1. и 3. ЗКП, обавезао окривљене: АА, ББ, ВВ и ГГ, да приватној тужилци ЂЂ, солидарно надокнаде трошкове кривичног поступка, о чијој висини је одређено да ће првостепени суд накнадно одлучити посебним решењем, док су у преосталом делу жалба пуномоћника приватне тужилце и жалба бранилаца окривљених: АА, ББ, ВВ, ГГ и ДД, адвоката Александра Петровића и адвоката Драгослава Глогоњаца, одбијене као неосноване, а првостепена пресуда у непреиначеном делу у ставовима I и II изреке потврђена, док је у ставу III изреке, у којем је окривљена ДД на основу члана 423. став 1. тачка 2) ЗКП ослобођена од оптужбе, иста пресуда остала неизмењена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљених: АА, ББ, ВВ и ГГ, адвокат Драгослав Глогоњац, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, а због повреде закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, преиначи побијане пресуде и окривљене ослободи од оптужбе или их укине и списе предмета врати првостепеном суду на поновно суђење, с тим да нареди да се нови поступак одржи пред другим судијом појединцем.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљених, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљених у захтеву за заштиту законитости истиче да су побијане пресуде донете уз повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, јер у конкретном случају недостају битни елементи бића кривичних дела и то како кривичног дела из члана 144. став 1. у вези члана 33. КЗ, тако и кривичног дела из члана 145. став 1. у вези члана 33. КЗ, а то је неовлашћено фотографисање, односно објављивање фотографсија. У вези тога, бранилац се позива на одредбу члана 82. Закона о јавном информисању и медијима, те посебно цитира став 2. тачке 2) и 3) наведеног члана, којим је предвиђено када се има сматрати да није потребан пристанак за објављивање фотографије, и који члан се, према ставу браниоца, односи и на саму радњу фотографисања.

Међутим, по налажењу Врховног касационог суда, ови наводи захтева, не могу се прихватити као основани, а из следећих разлога:

Наиме, одредбом члана 144. став 1. КЗ прописано је да ко неовлашћено начини фотографски, филмски, видео или други снимак неког лица и тиме осетно задре у његов лични живот или ко такав снимак преда или показује трећем лицу или му на други начин омогући да се са њим упозна, казниће се новчаном казном или затвором до једне године.

Одредбом члана 145. став 1. КЗ прописано је да ко објави или прикаже спис, портрет, фотографију, филм или фонограм личног карактера без пристанка лица које је спис саставило или на кога се спис односи, односно без пристанка лица које је приказано на портрету, фотографији или филму или чији је глас снимљен на фонограму или без пристанка другог лица чији се пристанак по закону тражи и тиме осетно задре у лични живот тог лица, казниће се новчаном казном или затвором до две године.

Одредбом члана 82. став 1. Закона о јавном информисању и медијима, прописано је да се информација из приватног живота, односно лични запис може изузетно објавити без пристанка лица из члана 80. и 81. тог закона, ако у конкретном случају интерес јавности да се упозна са информацијом, односно записом претеже у односу на интерес да се спречи објављивање. Ставом 2. истог члана, у тачки 1) до 11), таксативно су наведене ситуације у којима се има сматрати да интерес јавности из става 1. претеже у односу на интерес да се спречи објављивање информације из приватног живота, односно личног записа лица, па тако је у тачки 3) предвиђено - ако се информација, односно запис односи на личност, појаву или догађај од интереса за јавност, посебно ако се односи на носиоца јавне или политичке функције, а објављивање информације је у интересу националне безбедности, јавне сигурности или економске добробити земље, ради спречавања нереда или злочина, заштите здравља или морала или заштите права и слобода других, а тачка 3) предвиђа - ако је лице својим јавним изјавама, односно понашањем у приватном, породичном или професионалном животу привукло пажњу јавности и на тај начин дало повода за објављивање информација односно записа.

Из става I изреке побијане првостепене пресуде Првог основног суда у Београду, произилази да су окривљена АА и окривљени ББ, критичном приликом, по претходном договору, неовлашћено начинили више фотографских снимака приватне тужиље, без њеног претходног овлашћења, док је иста била нага на плажи, на којој је постављеним знаком – таблама, фотографисање забрањено, на начин ближе описан у изреци, при чему су били урачунљиви и свесни свог дела и његове забрањености, чије извршење су хтели, чиме су осетно задрли у њен приватни живот... Из става II изреке наведене пресуде, произилази да су критичном приликом, окривљена ВВ и окривљени ГГ, по претходном договору, неовлашћено објавили фотографије приватне тужиље ЂЂ, сачињене на начин описан у ставу I изреке наведене пресуде, тако што су без пристанка приватне тужиље објавили фотографије у писаном и електронском медију „ЕЕ“ и тиме осетно задрли у њен лични живот, при чему су били свесни свог дела и хтели

његово извршење и знали да је оно забрањено чланом 80. Закона о јавном информисању и медијима.

Полазећи од наведеног и цитираних законских одредби, по налажењу Врховног касационог суда, из става I изреке побијане првостепене пресуде, јасно произилазе сва субјективна и објективна обележја бића кривичног дела неовлашћено фотографисање у саизвршилаштву из члана 144. став 1. у вези члана 33. КЗ, односно јасно произилази да су окривљени АА и ББ, критичном приликом предузели радње извршења наведеног кривичног дела, јер су по претходном договору, неовлашћено начинили више фотографских снимака приватне тужиле, без њеног пристанка и тиме осетно задрли у њен лични живот. Такође, из става II изреке наведене пресуде јасно произилазе и сва субјективна и објективна обележја бића кривичног дела неовлашћено објављивање и приказивање туђег списка, портрета и снимка у саизвршилаштву из члана 145. став 1. у вези члана 33. КЗ, јер су окривљена ВВ и окривљени ГГ критичном приликом, предметне фотографије, сачињене на начин описан у ставу I изреке наведене пресуде, по претходном договору, објавили без пристанка приватне тужиле и тиме осетно задрли у њен лични живот.

С тим у вези, неосновани су наводи захтева да у конкретном случају недостаје битан елемент наведених кривичних дела - неовлашћено фотографисање, односно објављивање фотографија, јер по налажењу овог суда, а како то произилази из изреке правноснажне пресуде (став II и III) у конкретном случају није постојао пристанак приватне тужиле ни за фотографисање, нити за објављивање предметних фотографија. Осим тога, нису били испуњени ни услови предвиђени чланом 82. Закона о јавном информисању и медијима на које се бранилац окривљених неосновано позива. Наиме, према ставу Врховног касационог суда, у конкретном случају, не може се сматрати да интерес јавности да се упозна са предметним фотографијама приватне тужиле, на којима је иста нага, снимљеним на месту где је фотографисање забрањено – нудистичкој плажи, претеже у односу на интерес да се спречи објављивање таквих фотографија којима се осетно задире у лични живот приватне тужиле и које приказују нешто што стриктно спада у личну интимну сферу онога који је снимљен. У вези тога, неосновано се бранилац позива на члан 82. став 2. тачку 2) поменутог закона, јер по налажењу овог суда, објављивање предметних фотографија није ни у интересу националне безбедности, нити јавне сигурности, нити економске добробити земље, нити ради спречавања нереда или злочина, нити евентуалне заштите здравља или морала или заштите права и слобода других, а такође се не ради ни о ситуацији коју предвиђа тачка 3) истог члана, јер приватна тужиле својим изјавама у професионалном животу није на тај начин привукла пажњу јавности да би дала повода за објављивање фотографија којима се осетно задире и вређа лични и приватни живот сваког појединца.

Из изнетих разлога, по оцени овога суда, захтев за заштиту законитости браниоца окривљених је неоснован у односу на повреду закона из члана 491. тачка 1) ЗКП.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Марина Пандуровић, с.р.

Председник већа-судија
Зоран Таталовић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић